

पानियम - संख्या दहा

राष्ट्रांचा उदय आणि पतन: १,४४,००० जणांवर शिवका मारणे आणि दानियेल ११:१०-१६ याचा लपलेला भविष्यवाणीपर इतिहास

Jeff Pippenger
2025-04-16

अकरावी व बारावी वचने यांतील विषय दक्षिणेच्या राजाचा उदय व पतन हा आहे; जसा दुसऱ्या वचनातील अंतिम अध्यक्षामध्ये प्रतिनिधित्व झालेल्या संयुक्त संस्थानांच्या अंतिम उदय व पतनाचा आहे, तसेच तो अजगराच्या सामर्थ्याच्या अंतिम भौतिक प्रतिनिधीचाही आहे; तिसऱ्या व चौथ्या वचनांत प्रतिनिधित्व झालेल्या संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या अंतिम उदय व पतनाचाही आहे. पाचव्या ते नवव्या वचनांत ५३८ ते १७९८ या कालावधीतील पोपसत्तेचा इतिहास दर्शविला आहे. ५३८ हे पोपसत्तेच्या सबलीकरणाचे चिन्ह आहे, १७९८ हे पोपपदावरील घातक जखमेचे चिन्ह आहे, आणि म्हणून पाचव्या ते नवव्या वचने श्वापदाच्या अंतिम उदय व पतनाचे प्रतिनिधित्व करतात. दहावे वचन, पूर्वीच्या सोव्हिएत संघामध्ये प्रतिनिधित्व झालेल्या दक्षिणेच्या राजाच्या पतनरूपाने, १९८९ हे वर्ष दर्शविते.

“जगाच्या कार्यरंगमंचावर प्रकट झालेल्या प्रत्येक राष्ट्राला पृथ्वीवर आपले स्थान धारण करण्याची परवानगी देण्यात आली आहे, जेणेकरून ते ‘पहरेकरी व पवित्र’ याच्या उद्देशाची पूर्तता करील की नाही, हे दिसून यावे. भविष्यवाणीने जगातील महान साम्राज्यांच्या—बाबेल, मेदो-फारस, ग्रीस आणि रोम—उदय व पतन यांचा मागोवा घेतला आहे. यांपैकी प्रत्येकाबरोबर, तसेच कमी सामर्थ्य असलेल्या राष्ट्रांबरोबरही, इतिहासाने स्वतःची पुनरावृत्ती केली. प्रत्येकाचा परीक्षेचा एक काळ होता; प्रत्येक अपयशी ठरले; त्याचे वैभव मावळले, त्याची सत्ता नाहीशी झाली, आणि त्याचे स्थान दुसऱ्याने घेतले....”

“पवित्र शास्त्राच्या पानांमध्ये स्पष्टपणे उघड केलेल्या राष्ट्रांच्या उदय-पतनातून त्यांनी हे शिकले पाहिजे की केवळ बाह्य आणि लौकिक वैभव किती निरर्थक आहे. बाबेलोन, आपल्या सर्व सामर्थ्यासह आणि ऐश्वर्यासह—ज्याप्रमाणे सामर्थ्य व ऐश्वर्य आपल्या जगाने त्यानंतर कधीच पाहिले नाही—आणि जे त्या काळातील लोकांना इतके स्थिर व चिरस्थायी वाटत होते—ते किती पूर्णपणे नाहीसे झाले आहे! ‘गवताच्या फुला’प्रमाणे ते नष्ट झाले आहे. जे काही देवाला आपल्या पायाभूत आधार म्हणून धारण करीत नाही, ते सर्व असेच नष्ट होते. केवळ तेच टिकून राहू शकते जे त्याच्या उद्देशाशी अभिन्नरीत्या जोडलेले आहे आणि त्याचे स्वरूप प्रकट करते. त्याची तत्त्वे हाच आपल्या जगाला ज्ञात असलेला एकमेव स्थिर आधार आहे.” Education, 177, 184.

अकरावा व बारावा पदे दक्षिणेच्या राजाचा, म्हणजे रशियाने प्रतिनिधित्व केलेल्या शक्तीचा, अंतिम उदय व पतन ओळखून देतात. तेराव्या ते पंधराव्या पदांत संयुक्त संस्थानांचा अंतिम उदय व पतन ओळखून दिलेले आहे. अकराव्या अध्यायातील संपूर्ण भविष्यवाणीपर निवेदन राज्यांच्या उदय व पतनाच्या रचनेवर आधारित आहे. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी जर अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणीचा संदेश योग्य रीतीने विभाजित करण्याची काहीही शक्यता ठेवू इच्छित असेल, तर त्याने या तथ्याचा विचार केला पाहिजे.

दानियेल अध्याय अकराचा मूलभूत दृष्टिकोन असा आहे की तो राज्यांच्या उदय आणि पतनाच्या पुनरावृत्त चित्रणांनी बनलेला आहे. जेव्हा सिस्टर व्हाईट यांनी असे म्हटले, “अशा रीतीने मेदो-पर्शियन राज्य, तसेच ग्रीस आणि रोम ही राज्ये नष्ट झाली,” तेव्हा त्या “ग्रीस” याची ओळख अजगर म्हणून, “रोम” याची ओळख श्वापद म्हणून, आणि “मेदो-पर्शिया” याची ओळख खोटा संदेष्टा म्हणून करून देत आहेत. त्या अंतिम पृथ्वीवरील राज्याच्या अंतिम उदय व पतनाची ओळख करून देत आहेत, ज्यामध्ये अजगर, श्वापद आणि खोटा संदेष्टा यांचा समावेश आहे; हे रविवारीच्या कायद्यापासून आपला उदय सुरू करतात आणि प्रकटीकरण 16:12-21 च्या परिपूर्तीत जगाला आर्मगेदोनकडे नेतात. “केवळ बाह्य आणि सांसारिक वैभव किती निरर्थक आहे हे शिकण्यासाठी,” त्या देवाच्या लोकांना “पवित्र शास्त्राच्या पानांमध्ये स्पष्ट केलेल्या राष्ट्रांच्या उदय आणि पतना”कडे त्या वापरावयाच्या दृष्टिकोन म्हणून निर्देश करीत

आहेत.

“केवळ बाह्य व लौकिक वैभव किती निरर्थक आहे हे शिकणे” आपल्याला आवश्यक आहे, याचे कारण असे की, “ज्याचा पाया देवावर नाही ते सर्व नाश पावते,” हे अधिक स्पष्टपणे समजावे. म्हणून, देव हा तुमचा पाया आहे किंवा नाही, हा जीवन-मरणाचा प्रश्न आहे. विचाराच्या त्या विकासबिंदूपासून पुढे, सिस्टर व्हाइट मग देव हा तुमचा पाया असणे म्हणजे काय, याची व्याख्या करतात, जेव्हा त्या म्हणतात, “केवळ तेच टिकू शकते, जे त्याच्या हेतूशी बांधलेले आहे आणि त्याचा स्वभाव प्रकट करते.” देवाच्या पायावर नसलेले सर्व काही नाश पावते, हे त्या नुकतेच स्पष्ट करून गेल्या आहेत; आणि पायावर जे उभारलेले आहे त्याच्या दोन अंगांनी ठरणाऱ्या अटी अशा आहेत की, एखादी गोष्ट “त्याच्या हेतूशी बांधलेली” असावी, आणि ती “त्याचा स्वभाव प्रकट करणारी” असावी. त्याचा स्वभाव हाच त्याचा पाया आहे.

मग परिच्छेदाच्या शेवटच्या वाक्यात ती असे म्हणते की, “त्याची तत्त्वे हीच आपल्या जगाला ज्ञात असलेली एकमेव अढळ गोष्ट आहेत.” देवाचे चरित्र म्हणजे त्याची तत्त्वे होत, आणि त्याची तत्त्वे त्याचे चरित्र व्यक्त करतात. सर्व गोष्टींच्या पायाभूत अधिष्ठान म्हणून मनुष्यजात देवाशी कसा संबंध ठेवते, हा जीवन-मरणाचा प्रश्न आहे. माझा दावा असा आहे की दानियेल अध्याय अकराचा पायाभूत बांधणीचा आराखडा राज्यांच्या उदय आणि पतनाच्या कथनावर उभारलेला आहे. असा एक उतारा आहे, जिथे प्रेरणा आपल्याला अभ्यासाचा योग्य प्रकार कळविते.

“इतिहासाचा असा एक अभ्यास आहे की ज्याची निंदा करावयाची नाही. पवित्र इतिहास हा संदेष्ट्यांच्या शाळांतील अभ्यासविषयांपैकी एक होता. राष्ट्रांशी केलेल्या त्याच्या व्यवहारांच्या अभिलेखात यहोवाच्या पावलांचे ठसे शोधले गेले. तसेच आजही आपण पृथ्वीवरील राष्ट्रांशी देवाच्या व्यवहारांचा विचार करावयाचा आहे. इतिहासामध्ये भविष्यवाणीची पूर्तता आपण पाहावयाची आहे, महान सुधारक चळवळींमध्ये दैवी विधानाच्या कार्यप्रक्रियेचा अभ्यास करावयाचा आहे, आणि महान संघर्षांच्या अंतिम संग्रामासाठी राष्ट्रांची जी जुळवाजुळव चालली आहे, त्या संदर्भात घटनांच्या प्रगतीचे आकलन करून घ्यावयाचे आहे.” The Ministry of Healing, 441.

इतिहासाच्या पवित्रीकृत अध्ययनाची ओळख अशी होते की त्यात पृथ्वीवरील राष्ट्रांशी देवाने केलेले व्यवहार, तसेच आपल्या सुधारक चळवळींचे देवाने आपल्या प्रॉविडेन्शियल नेतृत्वाने केलेले मार्गदर्शन, यांचा अभ्यास केला जातो; अशा रीतीने पवित्रीकृत इतिहासामध्ये अध्ययनाची एक बाह्य आणि एक आंतरिक अशी दोन्ही रेषा समाविष्ट असतात. देवाच्या भविष्यवाणीतील वचनाची पुष्टी करण्यासाठी इतिहासाचा उपयोग करण्यामागील उद्देश असा आहे की त्या भविष्यवाणीपर इतिहासाचा उपयोग करून “महासंघर्षांच्या अंतिम संघर्षासाठी राष्ट्रांची जुळवाजुळव होत असताना घटनांच्या प्रगतीचे आकलन करावे.” सिस्टर व्हाइट यांचा वरील परिच्छेद पवित्र इतिहासाचे एक भविष्यवाणीपर नमुना-रूप उभारण्याच्या आवश्यकतेविषयीच्या अत्यंत प्रकाशमान स्पष्टीकरणातून घेतलेला होता, ज्याचा पाया “राज्यांचे उदय आणि पतन” यांत दर्शविलेल्या मूलभूत रचनेवर आधारित आहे.

“ख्रिस्ती कार्याची तयारी म्हणून, अनेकांना असे वाटते की इतिहासविषयक आणि धर्मशास्त्रीय लेखनाचे विस्तृत ज्ञान मिळविणे अत्यावश्यक आहे. त्यांना असे वाटते की हे ज्ञान सुवार्तेचे शिक्षण देण्यास त्यांना सहाय्यभूत ठरेल. परंतु मनुष्यांच्या मतांचा त्यांचा कष्टसाध्य अभ्यास त्यांच्या सेवाकार्याला बळ देण्यापेक्षा त्यास दुर्बल करण्याकडेच प्रवृत्त होतो. जेव्हा मी ग्रंथालये इतिहासविषयक आणि धर्मशास्त्रीय विद्येच्या जडजंबाल खंडांनी भरलेली पाहते, तेव्हा मी विचार करते, भाकर नव्हे अशा गोष्टीसाठी पैसा का खर्च करावा? योहानाच्या सहाव्या अध्यायात आपल्याला अशा ग्रंथांत आढळण्यापेक्षा अधिक मिळते. ख्रिस्त म्हणतो: ‘मी जीवनाची भाकर आहे; जो माझ्याकडे येतो तो कधीही भुकेला राहणार नाही; आणि जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो कधीही तहानलेला राहणार नाही.’ ‘मी ती सजीव भाकर आहे जी स्वर्गातून उतरून आली; जर कोणी या भाकरीतून खाईल, तर तो सदासर्वकाळ जगेल.’ ‘जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, त्याला अनंतकाळचे जीवन आहे.’ ‘मी तुम्हांला जी वचने सांगतो, ती आत्मा आहेत आणि जीवन आहेत.’ योहान 6:35, 51, 47, 63.”

“इतिहासाचा एक असा अभ्यास आहे की ज्याचा निषेध केला जाऊ नये. पवित्र इतिहास हा संदेष्ट्यांच्या शाळांतील अभ्यासविषयांपैकी एक होता. राष्ट्रांबरोबरच्या त्याच्या व्यवहारांच्या अभिलेखांत यहोवाच्या पावलांचे ठसे अनुसरले जात होते. तसेच आजही आपण पृथ्वीवरील राष्ट्रांबरोबर देवाच्या व्यवहारांचा विचार केला पाहिजे. इतिहासामध्ये भविष्यवाणीची पूर्तता आपण पाहिली पाहिजे, महान सुधारणा-चळवळींमध्ये दैवी विधात्याची कार्यपद्धती अभ्यासली पाहिजे, आणि महान संघर्षांच्या अंतिम युद्धासाठी राष्ट्रांची उभारणी होत असताना घटनांच्या प्रगतीचा अर्थ समजून घेतला पाहिजे.”

“अशा प्रकारचा अभ्यास जीवनाविषयी व्यापक, सर्वसमावेशक दृष्टिकोण देईल. तो आपल्याला त्याच्या परस्परसंबंधांचे आणि परस्परावलंबित्वाचे काहीसे आकलन होण्यास मदत करील, समाज व राष्ट्रांच्या महान बंधुत्वात आपण किती अद्भुत रीतीने एकमेकांशी बांधलेले आहोत हे समजण्यास साहाय्य करील, आणि एका घटकाचे दमन व अधःपतन याचा किती मोठ्या प्रमाणावर सर्वांच्याच हानीत परिणाम होतो हेही दर्शवील.”

“परंतु इतिहास, जसा सामान्यतः अभ्यासला जातो, तो मनुष्याच्या कर्तृत्वाशी, युद्धांतील त्याच्या विजयांशी, सत्ता व महानता प्राप्त करण्यातील त्याच्या यशाशी संबंधित असतो. मानवी व्यवहारांमध्ये देवाची कार्यकारिता दृष्टीआड होते. राष्ट्रांच्या उदय व पतन यांमध्ये त्याच्या उद्देशाची सिद्धी कशी घडून येते, याचा अभ्यास फार थोडे जण करतात.

“आणि, मोठ्या प्रमाणात, जसे धर्मशास्त्राचा अभ्यास केला जातो व ते शिकविले जाते, तसे ते केवळ मानवी तर्ककल्पनांची नोंदच आहे, जी फक्त ‘ज्ञानाविना शब्दांनी युक्ती अंधकारमय’ करण्यासच उपयोगी पडते. अनेक पुस्तके गोळा करण्यामागील हेतूही फार वेळा मन व आत्मा यांसाठी अन्न मिळविण्याची इच्छा इतका नसतो, जितका तत्त्वज्ञ आणि धर्मशास्त्रज्ञ यांच्याशी परिचित होण्याची महत्त्वाकांक्षा असते, लोकांसमोर ख्रिस्ती धर्म विद्वत्तापूर्ण संज्ञा व सिद्धांतांच्या स्वरूपात मांडण्याची एक इच्छा असते.”

“लिहिलेली सर्व पुस्तके पवित्र जीवनाच्या उद्देशासाठी उपयुक्त ठरू शकत नाहीत. ‘माझ्याकडून शिका,’ महान शिक्षक म्हणाला, ‘माझे जू आपल्या वर घ्या,’ ‘माझी नम्रता व दीनता शिका.’ जीवनाच्या भाकरअभावी नाश पावत असलेल्या आत्म्यांशी संवाद साधण्यात तुमचा बौद्धिक अभिमान तुम्हाला सहाय्य करणार नाही. या पुस्तकांच्या अभ्यासात तुम्ही त्यांना त्या व्यावहारिक धड्यांच्या जागी येऊ देत आहात, जे तुम्ही ख्रिस्ताकडून शिकले पाहिजेत. या अभ्यासाच्या परिणामांनी लोकांचे पोषण होत नाही. मनाला इतका थकवणाऱ्या संशोधनापैकी फार थोडे असे असते, जे एखाद्यास आत्म्यांसाठी यशस्वी कामकरी होण्यास साहाय्य करील.”

“तारणारा ‘गरिबांना सुवार्ता सांगण्यासाठी’ आला. लूक 4:18. आपल्या शिक्षणात त्याने अत्यंत सोपे शब्द आणि अगदी स्पष्ट प्रतीके वापरली. आणि असे म्हटले आहे की, ‘सामान्य लोक त्याचे बोलणे आनंदाने ऐकत असत.’ मार्क 12:37. जे लोक या काळासाठी त्याचे कार्य करण्याचा प्रयत्न करीत आहेत, त्यांना त्याने दिलेल्या शिकवणीचे अधिक सखोल आकलन आवश्यक आहे.

“जिवंत देवाचे शब्द हे सर्व शिक्षणांतील सर्वोच्च आहेत. जे लोक जनतेची सेवा करतात त्यांनी जीवनाच्या भाकरीचे सेवन केले पाहिजे. यामुळे त्यांना आध्यात्मिक सामर्थ्य प्राप्त होईल; आणि मग ते सर्व वर्गांतील लोकांची सेवा करण्यास सिद्ध होतील.” The Ministry of Healing, 441-443.

सिस्टर व्हाइट पुढे असे स्पष्ट करतात की राजाच्या निवडींवर आधारित देवाची सत्ता राजांना स्थापित करण्यात आणि राजांना हटविण्यात कार्यरत आहे, हे ओळखणे हीच इतिहासाच्या अध्ययनाची खरी तत्त्वज्ञान आहे.

“राष्ट्रांच्या इतिहासात देवाच्या वचनाचा अभ्यास करणारा दैवी भविष्यवाणीची शब्दशः पूर्तता पाहू शकतो. बाबेलोन अखेरीस चुराडा होऊन व भग्न होऊन नाहीसे झाले, कारण समृद्धीच्या काळात तिच्या राज्यकर्त्यांनी स्वतःला देवापासून स्वतंत्र मानले होते आणि आपल्या राज्याच्या वैभवाचे श्रेय मानवी कर्तृत्वाला दिले होते. मेदो-फारशी राज्यावर स्वर्गाचा क्रोध ओढविला गेला, कारण त्यामध्ये देवाची व्यवस्था पायदळी तुडविण्यात आली होती. परमेश्वरभयाला लोकांच्या प्रचंड बहुसंख्यांच्या अंतःकरणात स्थान नव्हते. दुष्टता, ईशनिंदा आणि

भ्रष्टाचार यांचेच प्राबल्य होते. त्यानंतर आलेली राज्ये तर आणखी अधःपतित व भ्रष्ट होती; आणि नैतिक मूल्यांच्या मोजपट्टीवर ती अधिकाधिक खालच्या स्तरावर उतरली.”

“पृथ्वीवरील प्रत्येक शासक जो अधिकार चालवितो, तो स्वर्गाकडून प्रदान केलेला असतो; आणि अशा रीतीने बहाल करण्यात आलेल्या त्या अधिकाराचा तो कसा उपयोग करतो, यावर त्याचे यश अवलंबून असते. प्रत्येकास दैवी पहारेकऱ्याचे हे वचन लागू आहे, ‘मी तुला कंबर कसून सिद्ध केले, तरी तू मला ओळखले नाहीस.’ यशया 45:5. आणि प्राचीनकाळी नबुखदनेस्सराला सांगितलेले हे शब्द प्रत्येकासाठी जीवनाचा धडा आहेत: ‘म्हणून, हे राजा, माझा सल्ला तुला मान्य असो; तू आपल्या पापांचा त्याग धर्माने कर, आणि आपल्या अधर्माचा त्याग दीनदुबळ्यांवर दया दाखवून कर; कदाचित तुझ्या सुखशांतीस दीर्घता लाभेल.’ दानिएल 4:27.”

“या गोष्टी समजून घेणे,—‘नीतिमत्त्व राष्ट्राची उन्नती करते’ हे समजून घेणे; ‘राज्यासन नीतिमत्त्वाने स्थिर केले जाते,’ आणि ‘दयेने ते टिकवले जाते’ हे समजून घेणे; ‘तो राजे पदच्युत करतो आणि राजे स्थापन करतो’ अशा त्याच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणात या तत्त्वांची कार्यकारिता ओळखणे,—हेच इतिहासाच्या तत्त्वज्ञानाचे आकलन होय. नीतिसूत्रे 14:34; 16:12; 20:28; दानियेल 2:21.”

“केवळ देवाच्या वचनामध्येच हे स्पष्टपणे मांडलेले आहे. येथे हे दाखवून दिले आहे की, राष्ट्रांचे, तसेच व्यक्तींचे, बळ त्यांना अजिंक्य बनवितात असे भासणाऱ्या संधींमध्ये किंवा साधनसुविधांमध्ये आढळत नाही; ते त्यांच्या बढाई मारल्या जाणाऱ्या महानतेमध्ये आढळत नाही. ते देवाचा हेतु किती विश्वासूपणे पूर्ण करतात यावरून मोजले जाते.” Prophets and Kings, 501, 502.

अकरावा व बारावा वचनांतील विषय हा दक्षिणेच्या राजाच्या उदय आणि पतनाचा आहे; परंतु त्याहूनही अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, ही वचने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची नोंद करतात, तसेच दहाव्या वचनात दर्शविल्याप्रमाणे १९८९ मध्ये अंतकाळी आरंभ झालेल्या तीन परीक्षांपैकी दुसऱ्या परीक्षेचेही सूचक आहेत.

त्या शिक्कामोर्तबाचे प्रतिनिधित्व दानियेल सिंहांच्या गुहेत, अग्नीच्या भट्टीतील ते तिघे शूर, दुसऱ्या अध्यायातील पशूंच्या प्रतिमेविषयी नबुखदनेस्सरालाच्या स्वप्नाचा अर्थ समजून घेण्यासाठी दानियेल व ते तिघे शूर प्रार्थना करीत असणे, नवव्या अध्यायात दानियेलाने लेवीयविधी सव्वीसची प्रार्थना करणे, ज्ञानवृद्धी समजणारे ज्ञानी, जखर्या तिसऱ्या अध्यायात यहोशवाचा पाप दूर केले जाणे, चौथ्या अध्यायातील जरुब्बाबेल, योसेफ मिसरमध्ये दुसरा अधिपती होणे, पेंटेकोस्ताच्या आधी दहा दिवस वरच्या खोलीत असलेले शिष्य, एक्सेटर येथील छावणी सभेतले मिलराईट्स, विजयप्रवेशाच्या वेळी मिरवणुकीचे नेतृत्व करणारा लाझर, आणि प्रकटीकरण सातव्या अध्यायातील एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांच्यामध्ये दाखविलेले आहे.

अकरावे वचन २०१४ मध्ये युकेनियन युद्धाच्या प्रारंभी आले, आणि २०२३ च्या जुलैमध्ये दृश्य चाचणी—ज्यामध्ये देवाची प्रजा “पांढरी केली जाते”—सुरू झाली. अकराव्या अध्यायातील पाचवी ओळ म्हणजे तेराव्या ते पंधराव्या वचने.

पाचव्या ओळीचा आढावा

कारण उत्तर दिशेचा राजा पुन्हा येईल, आणि पूर्वीच्या सैन्यापेक्षा अधिक मोठी बहुसंख्या उभी करील; आणि काही वर्षांनंतर तो मोठ्या सैन्यासह व विपुल संपत्तीसह निश्चितपणे येईल. आणि त्या काळी दक्षिण दिशेच्या राजाविरुद्ध पुष्कळ जण उठतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दृष्टांत स्थिर करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; परंतु ते पडतील. मग उत्तर दिशेचा राजा येऊन वेढ्याचा बांध उभारील, आणि अतिशय बळकट नगरांचा ताबा घेईल; आणि दक्षिणेची भुजा त्याला तोंड देऊ शकणार नाही, तसेच त्याचे निवडक लोकही नाही, आणि प्रतिकार करण्यास काहीही सामर्थ्य उरणार नाही. दानियेल 11:13-15.

ही वचने इ. स. पू. २०० मध्ये पूर्ण झाली, आणि ती पनियमच्या लढाईची ओळख करून देतात; त्या लढाईत परस्परविरोधी राजे व त्यांच्या संधि-मैत्री यांचा समावेश आहे. तसेच, ही वचने इतिहासातील तो बिंदूही दर्शवितात जिथे

मूर्तिपूजक रोमने प्रथमच दानियेल अध्याय अकराच्या इतिहासात स्वतःचा प्रभाव दृढपणे प्रस्थापित केला. या वचनांमध्ये बायबलातील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याचा अंतिम उदय व पतन यांचा समावेश आहे; परंतु त्याचबरोबर ख्रिस्ताने कैसरिया फिलिप्पीला दिलेल्या भेटीचा बायबलातील इतिहासही समाविष्ट आहे, जिथे पेत्र एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचे स्थान निश्चित करतो. हा इतिहास “शुद्ध केले गेले, शुभ्र केले गेले आणि परीक्षित केले गेले” अशा अध्याय बारा मधील तीन परीक्षांपैकी तिसऱ्या परीक्षेच्या आगमनासह एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचे प्रतिरूप ठरतो.

ही तीन वचने सोळाव्या वचनाकडे नेतात, जिथे संयुक्त राज्यांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. 17 ऑगस्ट, 1844 रोजी एक्सेटर येथील शिबिरसभा संपली तेव्हा, शहाण्या कुमारिकांनी संयुक्त राज्यांच्या पूर्व किनारपट्टीवर साठ-सहा दिवसांत मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश वाहून नेला. असा एक कालखंड आहे, जेव्हा सर्व कुमारिका जाग्या होतात आणि एका वर्गाकडे तेल नसते, आणि त्या गोष्टीने ओळखल्या जाणाऱ्या सर्व बाबी. जेव्हा सिमोन बार्योना याचे नाव बदलून पेत्र असे ठेवले गेले, तेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाची खूप केली जाते. त्या बिंदूपासून पुढे येशूने शिष्यांना क्रूसाशी संबंधित घटनांबद्दल शिकवण्यास सुरुवात केली.

कूस हे कृपाकालाच्या समाप्तीचे प्रतीक आहे, आणि विल्यम मिलर—ज्यांचे पूर्वरूप योहान बाप्टिस्ता होते, आणि ज्यांचे स्वतःचे पूर्वरूप एलीया होते—यांना, योहान बाप्टिस्ता आणि एलीया या दोघांनी जसे केले तसे, “कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” सादर करण्यासाठी उभे करण्यात आले. योहानने ते असे म्हटले.

परंतु जेव्हा त्याने अनेक फरीशी आणि सदुकी यांना आपल्या बाप्टिस्म्याकडे येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, अरे सर्पांच्या पिढीहो, येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्यास तुम्हांला कोणी सावध केले? मत्तय 3:7.

एलियाने हे अशा प्रकारे सांगितले.

आणि अहाबाने अशेरा-स्तंभ उभारला; आणि त्याच्या आधी जेवढे इस्राएलचे राजे झाले होते त्यांच्यापेक्षा अहाबाने इस्राएलचा परमेश्वर देव याला क्रोधास अधिक प्रवृत्त केले. त्याच्या दिवसांत बेथेलचा हिेल याने यरीहो पुन्हा बांधिले; त्याने त्याचा पाया आपल्या ज्येष्ठ पुत्र अबीराम याच्या किंमतीवर घातला, आणि त्याचे दरवाजे आपल्या धाकट्या पुत्र सगूब याच्या किंमतीवर उभारले, परमेश्वराने नूनाचा पुत्र यहोशवा याच्याद्वारे सांगितलेल्या वचनाप्रमाणे. आणि गिलादच्या रहिवाशांपैकी तिश्बी एलियाह अहाबास म्हणाला, “ज्याच्या समोर मी उभा असतो तो इस्राएलचा परमेश्वर देव जिवंत आहे; माझ्या वचनाखेरीज या वर्षात दवही पडणार नाही आणि पाऊसही पडणार नाही.” 1 राजे 16:33-17:1.

आधुनिक सुधारक म्हणून विल्यम मिलर यांच्या कार्याविषयी बोलताना सिस्टर व्हाइट यांनी असे म्हटले:

“मनुष्यांना त्यांच्या धोक्याची जाणीव करून देणे आवश्यक होते; तसेच त्यांना कृपाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित गंभीर घटनांसाठी तयारी करण्यास जागृत करणे आवश्यक होते.” *The Great Controversy*, 310.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचने “कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” दर्शवितात. त्या घटना १९८९ मध्ये, अर्थात अंतकाळी, उघड करण्यात आल्या, आणि त्या स्पष्टपणे प्रकट करण्यात आल्या.

“त्याच्या क्रूसवधापूर्वी तारणहाराने आपल्या शिष्यांना स्पष्ट केले की त्याला मृत्युदंड दिला जाणार आहे आणि तो कबरेतून पुन्हा उठणार आहे; आणि त्याचे शब्द मनावर व हृदयावर ठसावेत म्हणून देवदूत तेथे उपस्थित होते. पण शिष्य रोमन जुंपासून तात्कालिक सुटकेकडे पाहत होते, आणि ज्याच्यामध्ये त्यांच्या सर्व आशा केंद्रित होत्या त्याला अपमानास्पद मृत्यू सहन करावा लागेल, ही कल्पनाही त्यांना सहन होत नव्हती. जे शब्द त्यांनी स्मरणात ठेवणे आवश्यक होते ते त्यांच्या मनांतून हाकलले गेले; आणि परीक्षेची वेळ आली तेव्हा ती त्यांना अप्रस्तुत अवस्थेत आढळली. येशूच्या मृत्यूने त्यांच्या आशांचा तितक्याच पूर्णपणे नाश केला, जणू त्याने त्यांना पूर्वसूचना दिलीच नव्हती. तसेच भविष्यवाण्यांमध्ये भविष्यकाळ आपल्यासमोर तितक्याच स्पष्टपणे उघड केला आहे, जितका तो ख्रिस्ताच्या शब्दांनी शिष्यांसमोर उघड केला गेला होता. कृपाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना

आणि संकटकाळासाठी तयारी करण्याचे कार्य स्पष्टपणे मांडले गेले आहे. परंतु असंख्य लोकांना या महत्त्वपूर्ण सत्यांचे इतकेही ज्ञान नाही, जणू ती कधी प्रकटच झाली नव्हती. तारणाकरिता त्यांना ज्ञानी करणारी प्रत्येक छाप हरपून जावी यासाठी सैतान टेहळणी करीत असतो, आणि संकटकाळ त्यांना अप्रस्तुत अवस्थेत आढळेल.”
The Great Controversy, 595.

कैसरिया फिलिप्पी येथे, जे पानियम आहे, म्हणजेच तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये, ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांना कूसाविषयी शिकविण्यास आरंभ केला; अशा प्रकारे त्याने २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंतच्या एक्सेटर कॅम्प मीटिंगच्या इतिहासाचे प्रतीकात्मक दर्शन घडविले. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सुधारक चळवळीच्या प्रारंभी “परीक्षाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” उलगडल्या गेल्या, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या शेवटी “परीक्षाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासामध्ये उलगडल्या जातात.

“आज, एलियाच्या आणि योहान बाप्तिस्ताच्या आत्मा व सामर्थ्यात, देवाने नियुक्त केलेले संदेशवाहक न्यायास पात्र अशा जगाचे लक्ष कृपाकाळाच्या समाप्तीच्या अंतिम क्षणांशी आणि ख्रिस्त येशूच्या राजांच्या राजा व प्रभूंच्या प्रभू म्हणून प्रकट होण्याशी संबंधित लवकरच घडणाऱ्या गंभीर घटनांकडे वेधत आहेत.” Prophets and Kings, 715, 716.

“कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” या चाळीसाव्या पदातील गुप्त इतिहासात उघड झालेल्या घटना आहेत. जखऱ्या अध्याय तीनमध्ये तपासणी न्यायाच्या अंतिम दृश्यांचे चित्रण केले आहे. प्रेरणा जखऱ्याच्या साक्षीला यहेज्केल अध्याय नऊमध्ये ज्यांच्यावर मुद्रा करण्यात आली आहे त्यांच्याशी एकत्र करते.

“देशात केली जाणारी घृणास्पद कृत्ये पाहून देवाचे लोक उसासे टाकीत व रडत आहेत. दैवी नियम तुडविण्यामुळे दुष्टांवर येणाऱ्या संकटाविषयी ते अश्रूंनी त्यांना इशारा देतात, आणि स्वतःच्या अपराधांमुळे ते अवर्णनीय दुःखाने प्रभूसमोर स्वतःला नम्र करतात. दुष्ट त्यांच्या दुःखाची थट्टा करतात, त्यांच्या गंभीर विनवण्यांची खिल्ली उडवितात, आणि ज्याला ते त्यांची दुर्बलता म्हणतात त्याची हेटाळणी करतात. परंतु देवाच्या लोकांची वेदना आणि नम्रता हा निःसंशय पुरावा आहे की पापाच्या परिणामस्वरूप हरविलेली सामर्थ्य व चारित्र्याची उदात्तता ते पुन्हा प्राप्त करीत आहेत. कारण ते ख्रिस्ताजवळ अधिक निकट येत आहेत, आणि त्यांची दृष्टी त्याच्या परिपूर्ण पवित्रतेवर खिळलेली आहे, म्हणूनच त्यांना पापाचे अत्यंत पापमय स्वरूप इतके स्पष्टपणे दिसते. त्यांचा पश्चात्ताप आणि आत्मनता ही देवाच्या दृष्टीने त्या आत्मतुष्ट, गर्विष्ठ वृत्तीपेक्षा अनंतपटीने अधिक ग्राह्य आहे—ज्यांना शोक करण्याचे काही कारण दिसत नाही, जे ख्रिस्ताच्या नम्रतेचा तिरस्कार करतात, आणि देवाच्या पवित्र नियमाचे उल्लंघन करीत असताही परिपूर्णतेचा दावा करतात. सौम्यता आणि अंतःकरणाची दीनता या सामर्थ्य आणि विजयाच्या अटी आहेत. जे कूसाच्या पायाशी नमतात त्यांची महिमेचा मुकुट वाट पाहत आहे. धन्य आहेत हे शोक करणारे; कारण त्यांचे सांत्वन केले जाईल.”

“विश्वासू, प्रार्थना करणारे लोक, जणू काही, देवाबरोबर बंदिस्त आहेत. ते स्वतः किती सुरक्षितरीत्या संरक्षित आहेत, हे त्यांना माहीत नाही. सैतानाने प्रवृत्त केलेले या जगाचे अधिपती त्यांचा नाश करण्याचा प्रयत्न करीत आहेत; परंतु दोथान येथे एलीशाच्या सेवकाचे डोळे जसे उघडले गेले, तसे त्यांचे डोळे उघडले गेले असते, तर त्यांनी देवदूतांना त्यांच्याभोवती तळ ठोकून बसलेले पाहिले असते, आणि त्यांच्या तेज व महिमेद्वारे अंधकाराच्या सैन्यांना रोखून धरलेलेही पाहिले असते.”

“जेव्हा देवाचे लोक त्याच्यासमोर आपल्या आत्म्यांना क्लेश देत, हृदयशुद्धीसाठी विनवणी करतात, तेव्हा त्यांच्याविषयी अशी आज्ञा दिली जाते, ‘यांचे मलिन वस्त्र काढून टाका’; आणि हे प्रोत्साहनपर शब्द उच्चारले जातात, ‘पाहा, मी तुझा अधर्म तुझ्यापासून दूर केला आहे, आणि मी तुला बदललेले वस्त्र परिधान करीन.’ ख्रिस्ताच्या नितीमत्त्वाचे निष्कलंक वस्त्र परीक्षित, परीक्षित टाकलेले, तरीही विश्वासू असलेल्या देवाच्या लेकरांवर परिधान केले जाते. तुच्छ मानलेल्या अवशेषास गौरवशाली परिधानाने सजविले जाते, जे पुढे कधीही जगाच्या भ्रष्टतेने मलिन होणार नाही. त्यांची नावे कोकराच्या जीवनपुस्तकात राखून ठेवली जातात, सर्व युगांतील

विश्वासूजनांमध्ये नोंदविली जातात. त्यांनी फसवणूक करणाऱ्याच्या युक्त्यांना प्रतिकार केला आहे; अजगराच्या गर्जनेमुळे ते आपल्या निष्ठेपासून ढळले नाहीत. आता ते मोहकाच्या कपटयुक्त डावांपासून अनंतकाळासाठी सुरक्षित आहेत. त्यांची पापे पापाच्या उद्गमकर्त्याकडे हस्तांतरित केली जातात. आणि हा अवशेष केवळ क्षमा पावलेला व स्वीकारलेला नाही, तर सन्मानितही आहे. 'एक सुंदर पागोटे' त्यांच्या डोक्यावर ठेविले जाते. ते देवासाठी राजे व याजक यांसारखे असतील. सैतान आपल्या आरोपांचा आग्रह धरत होता आणि या समूहाचा नाश करण्याचा प्रयत्न करीत होता, तेव्हा पवित्र देवदूत, अदृश्य रीतीने, इकडून तिकडे फिरत होते आणि त्यांच्यावर जिवंत देवाची मोहोर ठेवत होते. हे तेच आहेत जे कोकराबरोबर सियोन पर्वतावर उभे आहेत, आणि ज्यांच्या कपाळांवर पित्याचे नाव लिहिलेले आहे. ते सिंहासनापुढे नवे गीत गातात, असे गीत की जे पृथ्वीवरून विकत घेतलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशिवाय कोणीही शिकू शकत नाही. 'हे तेच आहेत जे कोकरा जिकडे जाईल तिकडे त्याच्या मागे जातात. हे मनुष्यांमधून विकत घेतले गेले, देवासाठी आणि कोकरासाठी प्रथमफळे म्हणून. आणि त्यांच्या मुखात कपट आढळले नाही; कारण ते देवाच्या सिंहासनापुढे निर्दोष आहेत.'"

"आता देवदूताच्या त्या वचनांची संपूर्ण परिपूर्ती झाली आहे: 'हे महायाजक यहोशवा, तू आणि तुझ्यासमोर बसलेले तुझे सहकारी, आता ऐक; कारण ते आश्चर्याचे पुरुष आहेत; कारण पाहा, मी माझा सेवक, अंकुर, प्रगट करीन.' ख्रिस्त त्याच्या लोकांचा उद्धारकर्ता आणि मुक्तिदाता म्हणून प्रगट झाला आहे. आता खरोखरच तो अवशेष 'आश्चर्याचे पुरुष' आहेत, कारण त्यांच्या यात्रेतील अश्रू आणि नम्रता यांना देव आणि कोकरू यांच्या सान्निध्यात आनंद व मान प्राप्त झाला आहे. 'त्या दिवशी परमेश्वराचा अंकुर सुंदर आणि गौरवशाली असेल, आणि इस्राएलातून सुटलेल्यांसाठी भूमीचे फळ उत्कृष्ट व शोभिवंत असेल. आणि असे होईल की, जो सियोनमध्ये उरेल आणि जो यरुशलेममध्ये राहील, तो पवित्र म्हणविला जाईल, म्हणजे यरुशलेममध्ये जिवंतांमध्ये ज्याचे नाव लिहिलेले आहे असा प्रत्येक जण.'" टेस्टिमोनीज, खंड ५, ४७४-४७६.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे यहेज्केलच्या त्या समूहाशी संबंधित आहेत, जे देशात असलेल्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल "उसासे टाकतात व आक्रोश करतात" म्हणून "मुद्रांकित" केले जातात. जेव्हा त्यांना ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे वस्त्र आणि ते सुंदर शिरोभूषण दिले जाते, जे पेत्राने उल्लेखिलेल्या "राजे व याजक" यांचे प्रतिनिधित्व करते—जे पूर्वी देवाचे लोक नव्हते, परंतु आता देवाचे लोक झाले आहेत—तेव्हा त्यांच्यावर मुद्रा केली जाते.

परंतु तुम्ही निवडलेली पिढी, राजकीय याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र, देवाची निजप्रजा आहात; यासाठी की, ज्याने तुम्हांस अंधकारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याच्या गुणांचे तुम्ही घोष करावे. पूर्वी तुम्ही लोक नव्हतात, परंतु आता देवाचे लोक आहात; ज्यांना दया प्राप्त झाली नव्हती, परंतु आता दया प्राप्त झाली आहे. हे प्रियजनहो, मी तुम्हांस विनवितो की, परके व प्रवासी या नात्याने, आत्म्याविरुद्ध युद्ध करणाऱ्या शारीरिक वासनांपासून दूर राहा; आणि अन्यजातींमध्ये तुमचे आचरण सन्माननीय ठेवा; म्हणजे, ज्या गोष्टींत ते तुम्हांवर दुष्कर्मी म्हणून आरोप करितात, त्या गोष्टींत तुमची सत्कर्म पाहून ते भेटीच्या दिवशी देवाचे गौरव करतील. 1 Peter 2:9-12.

म्हणून आता, जर तुम्ही खरोखर माझा आवाज पाळाल आणि माझा करार राखाल, तर सर्व लोकांपेक्षा तुम्ही माझा विशेष खजिना व्हाल; कारण सारी पृथ्वी माझी आहे. आणि तुम्ही माझ्यासाठी याजकांचे राज्य व पवित्र राष्ट्र व्हाल. ही ती वचने आहेत जी तू इस्राएलाच्या संततीस सांगशील. निर्गम १९:५, ६.

"या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत, देवाची त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांबरोबरची करारनिष्ठा नूतनीकृत केली जाणार आहे. 'त्या दिवशी मी त्यांच्यासाठी शेतातील पशूंशी, आणि आकाशातील पक्ष्यांशी, आणि भूमीवर रांगणाऱ्या प्राण्यांशी करार करीन; आणि धनुष्य, तलवार व युद्ध पृथ्वीवरून मोडून टाकीन, आणि त्यांना सुरक्षितपणे निजवीन. आणि मी तुला सदासर्वकाळ माझ्याशी वाग्दत्त करीन; होय, मी तुला नीतिमत्त्वात, न्यायात, प्रेमळ दयेत व करुणेत माझ्याशी वाग्दत्त करीन. मी तुला विश्वासूपणातही माझ्याशी वाग्दत्त करीन; आणि तू परमेश्वराला ओळखशील.'"

“आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर म्हणतो, मी ऐकेन; मी आकाशाचे ऐकेन, आणि ते पृथ्वीचे ऐकतील; आणि पृथ्वी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचे ऐकेल; आणि ते यिजेरलचे ऐकतील. आणि मी तिला पृथ्वीमध्ये माझ्यासाठी पेरीन; आणि जिच्यावर दया झाली नव्हती तिच्यावर मी दया करीन; आणि जे माझे लोक नव्हते त्यांना मी म्हणेन, तू माझे लोक आहेस; आणि ते म्हणतील, तू माझा देव आहेस.’ होशेय 2:14-23.”

“त्या दिवशी... इस्राएलाचा अवशेष, आणि याकोबाच्या घराण्यातील जे सुटलेले असतील,... ते सत्यतेने इस्राएलाच्या पवित्र परमेश्वरावर अवलंबून राहतील.’ यशया 10:20. ‘प्रत्येक राष्ट्र, कुळ, भाषा आणि लोक’ यांच्यामधून असे काही असतील की जे आनंदाने या संदेशास प्रतिसाद देतील, ‘देवाचे भय बाळगा, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे.’ जे जे त्यांना या पृथ्वीशी बांधून ठेवते अशा प्रत्येक मूर्तीपासून ते वळतील, आणि ‘ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व पाण्याचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करतील.’ ते प्रत्येक गुंत्यातून स्वतःला मुक्त करतील, आणि देवाच्या कृपेची स्मारके म्हणून जगासमोर उभे राहतील. प्रत्येक दैवी अपेक्षेस आज्ञाधारक राहून, देवदूत आणि मनुष्य यांच्याकडून ते असे म्हणून ओळखले जातील की जे ‘देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरतात.’ प्रकटीकरण 14:6-7, 12.”

“पाहा, दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की नांगरणारा कापणी करणाऱ्याला गाठील, आणि द्राक्षे तुडविणारा बी पेरणाऱ्याला; आणि पर्वतांमधून गोड द्राक्षारस ठिबकेल, आणि सर्व टेकड्या वितळून जातील. आणि मी माझ्या इस्राएल लोकांची बंदिवासातून पुनर्स्थापना करीन; आणि ते उजाड नगरे बांधतील व त्यांत वस्ती करतील; ते द्राक्षमळे लावतील व त्यांचा द्राक्षारस पितील; ते बागाही करतील व त्यांचे फळ खातील. आणि मी त्यांना त्यांच्या भूमीवर रुजवीन, आणि जी भूमी मी त्यांना दिली आहे, त्या भूमीतून ते पुन्हा कधीही उपटले जाणार नाहीत, असे परमेश्वर तुझा देव म्हणतो. आमोस 9:13-15.” रिव्ह्यू अँड हेरल्ड, फेब्रुवारी 26, 1914.

हे स्पष्ट आहे की, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांपैकी अंतिम निवडलेली पिढी सीलबंद केली जाते त्या क्षणापासूनही, परकीयांच्या भेटीच्या दिवशी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जीवनांशीलीने (आचरणाने) प्रभावित होऊ शकतील असे अजूनही परकीय लोक अस्तित्वात असतात.

“मानवी सत्ता आणि मानवी पराक्रम यांनी देवाची मंडळी स्थापन केली नाही, आणि ते तिचा नाशही करू शकत नाहीत. मानवी सामर्थ्याच्या खडकावर नव्हे, तर युगानुयुगांचा खडक असलेल्या ख्रिस्त येशूवर मंडळीची स्थापना झाली, ‘आणि अधोलोकाचे दरवाजे तिच्यावर विजय मिळवू शकणार नाहीत.’ मत्तय 16:18. देवाची उपस्थिती त्याच्या कार्याला स्थैर्य देते. ‘सरदारांवर किंवा मनुष्यपुत्रावर आपला भरवसा ठेवू नका,’ असा शब्द आपल्यापर्यंत येतो. स्तोत्रसंहिता 146:3. ‘शांततेत आणि विश्वासात तुमचे सामर्थ्य असेल.’ यशया 30:15. नीतिमत्तेच्या सनातन तत्त्वांवर आधारलेले देवाचे गौरवशाली कार्य कधीही निष्फळ होणार नाही. ते सामर्थ्यापासून अधिक सामर्थ्याकडे पुढे चालत राहिल, ‘पराक्रमाने नव्हे, सामर्थ्यानेही नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.’ जखन्या 4:6.”

“या घराचा पाया जरुब्बाबेलच्या हातांनी घातला आहे; त्याचे हातच ते पूर्ण करतील,’ हे अभिवचन अक्षरशः पूर्ण झाले. पद ९. ‘यहूयांच्या वडिलधाऱ्यांनी बांधकाम केले, आणि हगगय संदेष्टा व इद्दोचा पुत्र जखन्या यांच्या संदेष्टेपणाद्वारे ते समृद्ध झाले. आणि त्यांनी इस्राएलच्या देवाच्या आज्ञेनुसार, तसेच पारसाचा राजा कूरश, दारयावेश, आणि अर्तहशत यांच्या आज्ञेनुसार ते बांधले व पूर्ण केले. आणि हे घर आदार महिन्याच्या [बाराव्या महिन्याच्या] तिसऱ्या दिवशी, जो दारयावेश राजाच्या राज्याच्या सहाव्या वर्षी होता, पूर्ण झाले.’ एज्रा ६:१४, १५.” Prophets and Kings, 595, 596.

तेराव्या ते पंधराव्या वचने त्या भविष्यसूचक घटनांचे प्रतिनिधित्व करतात ज्या रविवार कायद्याच्या वेळी शब्बाथ पाळणाऱ्यांसाठी कृपाकाळाच्या समाप्तीकडे नेतात. तसेच, दानियेल बारा अध्यायाच्या दहाव्या वचनातील तीन पायऱ्यांपैकी त्या तिसऱ्या पायरीचेही प्रतिनिधित्व करतात. दहावे वचन म्हणजे “शुद्धीकरण” होय; अकरावे आणि बारावे वचने “शुभ्र केले जाणे” यांचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि तेराव्या ते पंधराव्या वचने त्या कसोटीचे प्रतिनिधित्व करतात, जिथे शब्बाथ पाळणाऱ्या कुमारिका “परीक्षित” होतात.

दानिएलच्या पुस्तकातील अंतर्गत संदेश अध्याय सात ते नऊमधील उलाय नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविला आहे, आणि बाह्य संदेश अध्याय दहा ते बारा मधील हिदेकेल नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविला आहे. अध्याय बारा हा अंतर्गत व बाह्य अशा दोन्ही दर्शनांचा परमोच्च बिंदू आहे, आणि त्यात ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना कशा रीतीने उभे करतो व शुद्ध करतो, ही पद्धत सादर केली आहे. दहा ते सोळा ही वचने, १९८९ पासून ते एक्केचाळीस व सोळा या वचनांतील रविवारच्या कायद्यापर्यंत, चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास दर्शवितात. या गुप्त इतिहासात बसणारी वचने अध्याय बारा मधील दहाव्या वचनाची परिपूर्ण पूर्तता दर्शवितात.

पुष्कळ जण शुद्ध केले जातात, निर्मळ केले जातात, आणि परीक्षित केले जातात; परंतु दुष्ट दुष्टपणाच करतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील. आणि ज्या वेळेपासून नित्य अर्पण काढून टाकले जाईल, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू उभी केली जाईल, त्या वेळेपासून एक हजार दोनशे नव्वद दिवस होतील. जो प्रतीक्षा करीत राहतो, आणि एक हजार तीनशे पंचेतीस दिवसांपर्यंत पोहोचतो, तो धन्य आहे. दानिएल १२:१०-१२.

दहा ते सोळा या वचने समजणारे आणि जे “बौद्धिकदृष्ट्या” तसेच “आध्यात्मिकदृष्ट्या” मुद्रांकित झालेले आहेत, ते “शहाणे” तेच होत जे चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात दर्शविलेला बाह्य भविष्यवाणीचा संदेश समजतात; आणि रविवारच्या कायद्यापूर्वी ते त्या समजुतीत “बौद्धिकदृष्ट्या” स्थिर झालेले असतात. “शहाणे” तेच आहेत जे प्रकटीकरण अध्याय अकरा आणि वचन अकरा यांद्वारे दर्शविलेल्या अंतर्गत संदेशामुळे रूपांतरित झालेले आहेत, आणि रविवारच्या कायद्यापूर्वी ते त्या अनुभूतीत स्थिर झालेले असतात.

“शहाणे” ते आहेत ज्यांनी “प्रतीक्षा” याच्याशी संबंधित “आशीर्वाद” प्राप्त केलेला आहे; अशा रीतीने एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांना दहा कुमारिकांच्या परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्ततेची पूर्ती करणारे म्हणून चिन्हांकित केले जाते. प्रकटीकरण अकरा, वचन अकरा, जुलै २०२३ मध्ये आले, आणि अशा प्रकारे “अंतकाळ” चिन्हांकित झाला; जेव्हा दानियेल आणि प्रकटीकरण या दोन्ही ग्रंथांमध्ये दोन साक्षीदारांद्वारे हे दर्शविले जाते की जुलै २०२३ मध्ये उघड करण्यात आलेली ज्ञानाची वाढ ही एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब प्रक्रियेची ओळख करून देते. अकरा अधिक अकरा बरोबर बावीस होतात, जे दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे; आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार निर्माण करणाऱ्या त्रिस्तरीय शुद्धीकरण प्रक्रियेतून जे उत्तीर्ण होतात, त्यांची ओळख दानियेल बारा, वचन बारा मध्ये केली जाते, ज्यायोगे पाल्मोनीची आणखी एक खूण पुरविली जाते; कारण बारा गुणिले बारा बरोबर एक लाख चव्वेचाळीस हजार होतात.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.